

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118205834
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118205834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ku Y. vode XXXXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 1.421,53 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 11Csp/96/2018-126 zo dňa 21. novembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o k r a č u j e v konaní s právnym nástupcom spoločnosti Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, a to so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

II. P o t v r d z u j e rozsudok.

III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalobu zamietá.

Žalobca nemá voči žalovanému nárok na náhradu trov konania a žalovanému súd tento nárok nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 2 psím. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3, § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 2, § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, dňa 07.06.2010 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená F. o úvere S. pôžička pod č. XXXXXXXXXXXX. Formulár zmluvy podpísal najprv žalovaný dňa XX.XX.XXXX vyplnením údajov v bode 2 „Žiadosť o poskytnutie úveru“, kde krížikom vyznačil požadovanú výšku úveru 3.500,- Eur a požiadal aj o základný súbor poistenia. Žiadne iné zmluvné podmienky ohľadom úveru neboli v spomínanej žiadosti uvedené. Žalobca podpísal zmluvu neskôr, dňa 07.06.2010, pričom vyplnil jej bod 3 „zmluva o úvere a záverečné ustanovenia“, kde okrem výšky úveru boli uvedené aj ďalšie údaje. Žalovaný naposledy zaplatil splátku úveru dňa 09.10.2014 vo výške 170,- Eur a dňa 27.10.2014 uhradil sumu 2,04 Eur. Z listiny - aktuálny stav úveru vyplýva, že celkovo zaplatil z predmetného úverového vzťahu sumu 4.673,64 Eur, a to aj po prirátaní ešte jednej úhrady, ku ktorej došlo

až po zosplatnení úveru vo výške 107,- Eur dňa 23.12.2016. Listom zo dňa vyzval žalobca žalovaného na vyrovnanie omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Tento list zaslal žalovanému poštou 24.06.2015 a ako dôkaz o tom doložil poštový podací hárok. Žalovaný potvrdil doručenie uvedeného listu. Keďže žalovaný na výzvu nereagoval, ďalším listom z 10.07.2015 oznámil žalovanému, že úver zosplatnil k 10.07.2015 a svoju pohľadávku vyčíslil na sumu 1.681,32 Eur. Vyzval žalovaného na úhradu tejto sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Uvedený list zaslal poštou dňa 13.07.2015 o čom pripojil aj poštový podací hárok a žalovaný potvrdil jeho prijatie.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetný vzťah je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Ďalej uviedol, že z dokazovania nepochybne vyplýva, že obe strany sa písomne dohodli len na výške úveru. Všetky ďalšie náležitosti zmluvy uviedol žalobca v zmluve až neskôr, a to po podpise zmluvy žalovaným, to znamená, že žalovaný ich musel písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Nedošlo teda k platnému dojednaniu povinných náležitostí zmluvy, ktoré sú uvedené v § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z. z.. Absencia uvedených náležitostí spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaný by mal teda vrátiť žalobcovi len istinu úveru 3.500 Eur a keďže zaplatil viac (4.673,64 Eur) nemá voči žalobcovi dlh a žaloba bola podaná neoprávnene.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v spore neúspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania na rozdiel od žalovaného, ktorý však na pojednávaní uviedol, že nárok na náhradu trov konania si neuplatňuje, nakoľko žiadne trovy konania mu nevznikli.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že tvrdenie konajúceho súdu, že nedošlo k platnému písomnému uzatvoreniu zmluvy nepovažuje za správne, nakoľko žalovaný podpisom zmluvy potvrdil, že pred jej podpisom mu bol poskytnutý Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že pre uzatvorenie zmluvy sa vyžaduje prejav vôle smerujúci k jej uzatvoreniu, potvrdzujúci uzatvorenie v súlade s vôľou žalovaného. Žalovaný pritom uhrádzal pravidelne splátky na Zmluvu o úvere, pričom nasledovali aj ďalšie platby. Žalovaný tak fakticky prejavil, nie len svojim podpisom, ale i hradením úveru skutočný súhlas s uzatvorenou zmluvou o úvere, čo deklaruje platné písomné uzatvorenie zmluvy o úvere. Pritom už samotné prijatie úveru je potvrdením platného uzatvorenia zmluvného vzťahu. Skutočnosť, že žalovaný predmetný úver platil, v danom prípade nie je sporná. Namietal, že súd nesprávne posúdil skutkové tvrdenia žalobcu. Žalovaný skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva o úvere bola uzatvorená v platnej písomnej forme nepoprel. Uviedol, že súdu preukázal riadne uzatvorenú zmluvu o úvere, pričom žalovaný jej uzatvorenie nepoprel, hoci bol oprávnený vyjadriť sa k žalobe. Poukázal na to, že je bankovým subjektom, ktorý je povinný sa správať obozretne a preto je vysoko nepravdepodobné, že by žalobca poskytol peňažné prostriedky bez riadneho uzatvorenia písomnej zmluvy o úvere. Ďalej namietal porušenie práva na spravodlivý proces a pokiaľ by mal súd pochybnosti o pravdivosti tvrdenia týkajúceho sa písomného uzatvorenia zmluvy, bol povinný o svojich pochybeniach procesnú stranu poučiť. Súd však svoju povinnosť informovať žalobcu o tom, že skutočnosť písomného uzatvorenia zmluvy považuje za spornú nesplnil, čím odňal žalobcovi právo riadne uplatňovať jeho procesné práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú súd považoval za spornú. Rozhodnutie súdu je tak prekvapivé. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie, alebo aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazne žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie

odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym skutkovým zistením, inou vadou konania, nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Možno teda naproti námietkam žalobcu uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

13. Žalobca tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávny právny posúdení veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

14. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

15. Podaním doručeným dňa 07.01.2019 navrhla spoločnosť Poštová banka, a.s. zmenu na strane žalobcu, z dôvodu, ako pôvodný veriteľ postupca uzavrela so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom uvedeného súdneho konania, na nového veriteľa. Odvolací súd výzvou zo dňa 29.01.2019, doručenou spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s., vyzval uvedenú spoločnosť aby v lehote 10 dní od doručenia vyjadrila či v predmetnom konaní súhlasí so svojim vstupom na strane žalobcu v zmysle ust. § 80 ods. 1 a 2 C.s.p.. Podaním zo dňa 05.02.2019, doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.02.2019 vyslovila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. súhlas so vstupom na strane žalobcu. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 došlo k prevodu práv a povinností z pôvodného žalobcu spoločnosti Poštová banka, a.s. na novú spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., ktorá súhlasí so vstupom na strane žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd pripustil vstup spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. na miesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s.

16. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva o úvere je síce i zmluvným typom upraveným i v Obchodnom zákonníku,

avšak odvolací súd uvádza, že aj zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl.. Podľa tohto ustanovenia je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Okrem uvedených ustanovení sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Zákon o spotrebiteľských úveroch vo svojich ustanoveniach konkretizuje aké konkrétne náležitosti musí každá spotrebiteľská zmluva spĺňať, aby bola uzatvorená platne, a aké sú následky v prípadoch, aj v uzatvorenej zmluve absentujú niektoré náležitosti nespôsobovala bezúročnosť a bezplatnosť poskytnutého úveru.

18. Žalovaný v podanom odvolaní sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo k platnému písomnému uzavretiu zmluvy. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nespochybnil písomné uzavretie zmluvy medzi žalobcom a žalovaným (uvedené bolo preukázané zo strany žalobcu predložením zmluvy o úvere - č.l. 13), ale nedodržanie náležitostí požadovaných v ust. § 4 a nasl. Zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasný vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

20. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že sporové strany sa v predmetnej zmluve dohodli len na výške poskytnutého úveru vo výške 3.500,- Eur. Uvedenie ďalších náležitostí v zmluve žalobcom (napr. výška a počet mesačných splátok, RPMN, celková výška nákladov, atď.) možno považovať za predostrenie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy, ktorý však žalovaným nebol prijatý. Ak žalobca mal v úmysle poskytnúť žalovanému úver na základe podmienok uvedených v bode 3 zmluvy, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov v bode 3 zmluvy žalobcom bez toho, aby pred samotným podpisom zmluvy, resp. pred podaním žiadosti bol s nimi žalovaný oboznámený a tieto na znak súhlasu aj podpísal. Odvolací súd uvádza, že proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou.

21. V predmetnom prípade tak nedošlo k prijatiu nového návrhu, tzn. že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala zákonom požadované náležitosti upravené v § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo malo v zmysle ust. § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, ako správne konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu mal žalovaný povinnosť vrátiť len istinu poskytnutého úveru, t.j. 3.500,- Eur, čo žalovaný aj urobil, nakoľko vrátil viac, a to sumu 4.673,64 Eur, preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

22. K námietke žalobcu, že žalovaný podpisom zmluvy potvrdil, že pred jej podpisom mu bol poskytnutý Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd uvádza, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, nakoľko samotné podpísanie zmluvy nepreukazuje, že žalovaný bol s Formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch sa mal možnosť pred podpisom zmluvy oboznámiť a ovplyvniť jeho obsah. Naviac, žalobca v konaní takýto formulár vôbec nepredložil.

23. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takeého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).